

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/67/2015
Identifikačné číslo spisu:	4110010256
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:4110010256.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 17. mája 2017 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Harabína a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému W. Y. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného I. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2011, sp. zn. 3 To 20/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného I. V. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nitra 9. marca 2011, sp. zn. 6T 38/2010-2840, bol obvinený I. V. (spolu s ďalšími obvinenými) uznaný za vinného v bode 1/ obžaloby zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a v bode 4/ obžaloby z prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1/ Obžalovaní: W. Y., I. V., L. U., L. U., U. F. a U. H.:

ako členovia organizovanej skupiny páchatel'ov pôsobiacej na území Nitrianskeho a Trnavského kraja, v období najmenej od mesiaca november 2008 až do dňa 07. 04. 2009, spoločným konaním vzájomne koordinovaným konaním spočívajúcim v presne dohodnutom spôsobe del'by úloh a za účelom získania finančného profitu vyrábali, zadovážovali si, prechovávali a následne distribuovali omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín (pervitín), kde konanie tejto skupiny páchatel'ov koordinovali a riadili obžalovaní W. Y. a L. U., ktorí si nezisteným spôsobom zadovážovali prekurzory na výrobu pervitínu a tieto opakovane poskytli obžalovanému I. V., ktorý z nich následne vyrábал pervitín s tým, že takto získaný pervitín potom obžalovaní L. U., L. U. a U. F. distribuovali a predávali v meste Šurany a v jeho okolí, obžalovaný U. H. v meste Nitra a v jeho okolí a obžalovaný W. Y. v meste Trnava a jeho

okolí, pričom dňa 07.04.2009 pri domových prehliadkach a prehliadkach iných priestorov a pozemkov vykonaných u jednotlivých členov tejto organizovanej skupiny páchatel'ov, boli zdokumentované a zaistené omamné a psychotropné látky, ktoré prechovávali nasledovne:

obžalovaný I. V. v rodinnom dome v meste X., na ulici U. č. XX od presne nezistenej doby prechovával rôzne suroviny a prekurzory slúžiace na výrobu pervitínu až do dňa 07. 04. 2009, kedy počas domovej prehliadky vykonanej v tomto dome boli na viacerých miestach v jeho priestoroch príslušníkmi polície nájdené a zaistené okrem iných surovín aj 2 ks sklenených mís obsahujúcich spolu celkovo 1.774 g vlhkého kryštalizujúceho pseudoefedrínu, z ktorého by sa dalo vyrobiť 456,276 absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 11.406 obvyklým jednorazovým dávkam drogy v hodnote minimálne 79.842.- € (2.405.320,09 Sk), pričom prekurzory potrebné na výrobu uvedeného množstva metamfetamínu mu zabezpečili a dodali obžalovaní W. Y. a L. U., pričom konope je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradená do I. skupiny omamných látok, THC (ako účinná látka konope) je v zmysle uvedeného zákona zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok; efedrín a pseudoefedrín sú v zmysle Nariadenia (ES) č. 273/2004 Európskeho parlamentu a rady o prekurzoroch drog zaradené medzi určené látky Kategórie 1 a toluén a kyselina chlorovodíková medzi určené látky Kategórie 3.

V bode 4/ obžaloby obvinený I. V.:

v presne nezistenom období si nezisteným spôsobom zadovážil zbrane a strelivo, ktoré neoprávnene a bez povolenia prechovával v mieste svojho trvalého bydliska v rodinnom dome v X. na ul. U. č. XXX/XX až do dňa 07. 04. 2009, kedy počas domovej prehliadky vykonanej v uvedenom dome boli nájdené a zaistené zbrane a strelivo: samopal československej výroby vz. 61 škorpión, kal. 7,65 Browning so zásobníkom a s tlmičom hluku výstrelu, ako i samonabíjaciu pištoľ československej výroby zn. Duo kal. 6,35 Browning so zásobníkom, pričom v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/, g/ Zákona o strelných zbraniach a strelive sa v prípade oboch týchto zbraní jedná o zakázané zbrane kategórie A a v prípade tlmiča hluku výstrelu sa jedná o zakázaný doplnok zbrane podľa § 4 odsek 4 písm. a/ citovaného zákona, ďalej 152 nábojov kal. 6,35 Browning väčšinou českej ale i maďarskej výroby, pričom v zmysle § 2 písm. b/ Zákona o strelných zbraniach a strelive sa všetky náboje zaraďujú medzi strelivo.

Okresný súd uložil obvinenému I. V. podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, n/, o/ a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obvinený V. na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd uložil obvinenému trest prepadnutia vecí - 1 ks pištoľ zn. Škorpión a 1 ks zbrane zn. DUO, s odstráneným výrobným číslom so zásobníkom, podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. trest prepadnutia vecí a to finančnej hotovosti vo výške 14.870,- eur, ktorých vlastníkom sa stal štát.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obvinený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný oznamovať údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tieto preukazovať probačnému a mediačnému úradníkovi, osobne sa hlásiť v lehote určenej probačným a mediačným úradníkom tomuto úradníkovi a vopred mu oznamovať vzdialenie sa z miesta svojho bydliska.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podali obvinení W. Y., L. U., L. U., U. F., U. H. a

matka obvineného V. odvolania. Krajský súd v Nitre na podklade podaných odvolaní preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohli podať odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, prihliadnuc pritom i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané limitovaný zásadou zákazu „reformatio in peius“ (zákaz zmeny k horšiemu), pretože odvolanie nepodal prokurátor v neprospech obžalovaných a zistil, že odvolania oprávnených osôb nie sú dôvodné.

Odvolací súd nemal pochybnosti o vykonanom dokazovaní okresným súdom a správnosti skutkových zistení, ktoré preukazujú, že obvinení sa dopustili konania uvedeného vo výroku o vine, a preto Krajský súd v Nitre uznesením z 20. septembra 2011, č. k. 3 To 20/2011-2996 odvolania oprávnených osôb - konkrétne obžalovaných W. Y., L. U., L. U., U. F., U. H. a matky obžalovaného I. V. R. V. zamietol, pretože zistil, že nie sú dôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený I. V. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, ako i na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Podľa obvineného, súd pri rozhodovaní o množstve drogy, ktorá mu bola zadržaná, vychádzal zo znaleckého posudku. Z posudku vyplynulo, že v látke, ktorá mu bola zadržaná pri domovej prehliadke, sa dá vyrobiť nejaké teoretické množstvo čistého metamfetamínu a z tohto teoretického množstva sa dá zaobstarať nejaké množstvo jednorazových dávok drogy. Vytýka súdu, že tento sa nezaoberal skutočnosťou, že mu bolo zadržané tak veľké množstvo drogy, že prostý prepočet na obvyklé jednorazové dávky pri predaji po jednorazových dávkach nekorešponduje s cenou drogy, ktorá bola u neho zadržaná. Obvinený namieta spornú metodiku a má za to, že jemu zadržané množstvo drogy nemalo takú hodnotu, ako predpokladá ustanovenie §-u 172 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. V tejto súvislosti namieta samotnú právnu kvalifikáciu skutku v bode 1. Podľa názoru obhajoby došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Vzhľadom na uvedené, navrhol najvyššiemu súdu, aby rozsudkom rozhodol, že uznesením krajského súdu bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušený zákon v neprospech obvineného, preto aby najvyšší súd napadnuté uznesenie, ako aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo zrušil a rovnako zrušil aj rozsudok okresného súdu a prikázal mu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý považoval obe rozhodnutia nižších súdov za primerané a dôvodné, založené na výsledkoch dokazovania. Rovnako za účelové považoval dovolacie dôvody obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnuté dovolanie I. V. podané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. Matúša Berebeckého, podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu. Bolo podané na Okresnom súde Nitra, t. j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený aj obhajca poukazujú na dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd konštatuje, že dovolanie podané obvineným I. V. bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ - t. j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v rámci prechodných ustanovení k úpravám Trestného poriadku účinným od 1. septembra 2011 v zmysle § 567j - „Úkony vykonané v trestnom konaní pred 1. septembrom 2011 majú rovnaké účinky ako úkony vykonané podľa tohto zákona“ (má sa na mysli Trestný poriadok účinný do 31. augusta 2011).

Podľa odseku 2/ hore citovaného prechodného ustanovenia - „Súdne konanie, okrem konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch, začaté pred 1. septembrom 2011 sa dokončí podľa doterajších predpisov.“

Podľa odseku 5/ „Ak bol podnet na podanie dovolania podaný pred 1. septembrom 2011, použije sa ustanovenie § 369 v znení účinnom do 31. augusta 2011.“

Podľa odseku 7/ „Ak rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť pred 1. septembrom 2011, použije sa § 371 v znení účinnom do 31. augusta 2011.“

V danom prípade, rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť - voči obvinenému I. V. - vyhlásením uznesenia Krajského súdu v Nitre 20. septembra 2011, a preto bolo nutné, aby sa Najvyšší súd Slovenskej republiky, vzhľadom aj na ostatné odseky prechodných ustanovení, týmito v rámci dovolania riadil, teda použil ustanovenia účinné od 1. septembra 2011.

Podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 Tr. por. podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 369 ods. 2 Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 a/ generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku, b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a/ Tr. por., rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Tr. por., rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Tr. por., a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Tr. por.).

Vzhľadom na uvedené, pokladá dovolací súd za potrebné poukázať aj na rozhodnutie uverejnené v zbierke stanovísk a rozhodnutí č. 1/2017, a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. apríla 2016, sp. zn. 6 Tdo 3/2016, v zmysle ktorého „ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia

obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c/, § 372 ods. 1 Trestného poriadku). Obmedzenie uvedené v § 371 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku sa týka len podnetu na dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa odseku 3 naposledy označeného ustanovenia a na prípad uvedený v predchádzajúcej vete nedopadá.“

S poukázaním na vyššie uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že obvinený I. V. nebol oprávnený na podanie dovolania proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2011, sp. zn. 3 To 20/2011, ktorým bolo jeho odvolanie správne krajským súdom preskúmané, čím nedošlo k porušeniu práv tohto dovolateľa.

Len na doplnenie: Ak by dovolací najvyšší súd neodmietol dovolanie obvineného ako dovolanie podané neoprávnenou osobou, dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený I. V. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, c/, d/, ods. 2 písm. c/, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., zo spáchania ktorých bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolací dôvod podľa § 371
ods. 1 písm. i/ Tr. por. by teda nebol daný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného I. V. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.